

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΤΟ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

ΕΚΤΟ ΤΜΗΜΑ

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις [REDACTED], με την ακόλουθη σύνθεση: Μαρία Αθανασοπούλου, Αντιπρόεδρος, Πρόεδρος του Τμήματος, Νεκταρία Δουλιανάκη και Βασιλική Πέππα (εισηγήτρια), Σύμβουλοι, Αγγελική Κέντρου και Αθηνά Σιγάλα, Πάρεδροι με συμβουλευτική ψήφο.

Γενικός Επίτροπος της Επικρατείας: Παραστάθηκε η Πάρεδρος στη Γενική Επιτροπεία της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο Αικατερίνη Μαρκοβίτη, που αναπληρώνει νόμιμα τον Γενικό Επίτροπο της Επικρατείας, ο οποίος είχε κώλυμα.

Γραμματέας: Διονυσία Ανδρικογιαννοπούλου, ασκούσα καθήκοντα Προϊσταμένης Τμήματος.

Για να δικάσει την με αριθμό βιβλίου δικογράφων [REDACTED] και ήδη [REDACTED] αγωγή του [REDACTED] του [REDACTED], κατοίκου [REDACTED], οδός [REDACTED] ΤΚ [REDACTED], ο οποίος παραστάθηκε δια της πληρεξούσιας δικηγόρου του Αναστασίας Καρανίσα (ΑΜ/ΔΣΑ: [REDACTED])

κατά του Ελληνικού Δημοσίου, που εκπροσωπεί νόμιμα ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, ο οποίος παραστάθηκε διά της Παρέδρου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους Μαρίας Γραμματικάκη και

κατά του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου με την επωνυμία «Ηλεκτρονικός Εθνικός Φορέας Κοινωνικής Ασφάλισης» (e-Ε.Φ.Κ.Α), που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, το οποίο παραστάθηκε διά της Παρέδρου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους Μαρίας Γραμματικάκη.

Κατά τη συζήτηση που ακολούθησε, το Δικαστήριο άκουσε:

Την πληρεξούσια δικηγόρο του ενάγοντος, που δήλωσε ότι μετατρέπει το αίτημα της αγωγής από καταψηφιστικό σε έντοκο αναγνωριστικό, για το πέραν των 6.000,00 ευρώ ποσό και ζήτησε την παραδοχή της αγωγής.

Την εκπρόσωπο του Ελληνικού Δημοσίου και του e-Ε.Φ.Κ.Α., η οποία ζήτησε την απόρριψη της αγωγής. Και

Την Πάρεδρο στη Γενική Επιτροπεία της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο, η οποία πρότεινε την εν μέρει παραδοχή της αγωγής.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το Δικαστήριο συνήλθε σε τηλεδιάσκεψη μέσω της υπηρεσίας τηλεδιασκέψεων e-Presence.gov.gr, κατ' εφαρμογή του άρθρου 295 παρ. 2 του ν. 4700/2020 (Α' 127).

**Αφού μελέτησε τα στοιχεία του φακέλου
Σκέφθηκε σύμφωνα με τον νόμο**

1. Η ένδικη αγωγή, εισάγεται προς συζήτηση ως προς τον [REDACTED] του [REDACTED], καθώς, με την [REDACTED] Πράξη της Παρέδρου του Έκτου Τμήματος, διατάχθηκε ο χωρισμός ως προς αυτόν της με αρχικό ΑΒΔ [REDACTED] από κοινού ασκηθείσας αγωγής πενήντα εναγόντων.

2. Με την ένδικη αγωγή ο ενάγων, στρατιωτικός συνταξιούχος, ζητεί να υποχρεωθούν τα εναγόμενα, με απόφαση που θα κηρυχθεί προσωρινώς εκτελεστή, να του καταβάλουν εις ολόκληρον (α) το ποσό των 29.428,48 ευρώ νομιμοτόκως, ως αποζημίωση κατά τα άρθρα 105 και 106 του ΕισΝΑΚ, άλλως με βάση τις διατάξεις περί αδικαιολόγητου πλουτισμού, το οποίο κατά με τους ισχυρισμούς του, αντιστοιχεί σε διαφορές συντάξεων που θα ελάμβανε κατά το χρονικό διάστημα από 1.9.2010 έως 31.12.2019, εάν δεν εφαρμόζονταν επί της σύνταξης του οι κριθείσες, με την 244/2017 απόφαση της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, ως αντισυνταγματικές διατάξεις των άρθρων 38 του ν. 3863/2010 και 11 του ν. 3865/2010, όπως τροποποιήθηκαν με τις διατάξεις των άρθρων 44 παρ. 10 του ν. 3986/2011 και 2 παρ. 13 του ν. 4002/2011 και (β) το ποσό των 1.000,00 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης. Με δήλωση της πληρεξουσίας δικηγόρου του ενάγοντος (βλ. τα πρακτικά της δημόσιας συνεδρίασης της 9ης Μαΐου 2025) το αίτημα της αγωγής μετατράπηκε από καταψηφιστικό σε έντοκο αναγνωριστικό για το πέραν των 6.000,00 ευρώ ποσό.

3. Η υπό κρίση αγωγή παραδεκτώς στρέφεται κατά του Ελληνικού Δημοσίου και κατά του Ηλεκτρονικού Εθνικού Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης (e-Ε.Φ.Κ.Α.), ως εις ολόκληρον υπόχρεων για την ικανοποίηση των αξιώσεων του ενάγοντος κατ' αυτών (βλ. άρθρα 105 και 106 Εισ.Ν.Α.Κ., 481 επ. ΑΚ και 926 επ. Α.Κ. και άρθρα 50 παρ. 2 και 131 του ν.4700/2020, καθώς και ΕλΣυν Ολ. 2020/2020, 504, 1477, 1820, 1821/2021, II Τμ. 930, 1209/2019, 2432/2020, 1689/2021, Τέταρτο Τμήμα 957/2021, 2212/2022 κ.ά.).

4. Ακολούθως, η ένδικη αγωγή, για την οποία δεν απαιτείται η καταβολή τέλους δικαστικού ενσήμου (άρθρο 313 παρ. 1, 2 του ν. 4700/2020), έχει ασκηθεί νομότυπα και πρέπει να εξεταστεί κατά την νομική και ουσιαστική της βασιμότητα, κατ' αντιμωλία των διαδικών.

5. Στο άρθρο 11 του ν. 3865/2010 «Μεταρρύθμιση Συνταξιοδοτικού Συστήματος του Δημοσίου και συναφείς διατάξεις» (Α' 120), ορίζεται ότι «1. Από 1.8.2010 θεσπίζεται Εισφορά Αλληλεγγύης Συνταξιούχων (ΕΑΣ), η οποία τηρείται σε λογαριασμό με οικονομική αυτοτέλεια, στο Ασφαλιστικό Κεφάλαιο Αλληλεγγύης Γενεών (ΑΚΑΓΕ), το οποίο συστάθηκε με τις διατάξεις του άρθρου 149 του ν. 3655/2008 (...). Σκοπός του λογαριασμού είναι η κάλυψη ελλειμμάτων των κλάδων κύριας σύνταξης Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης (Φ.Κ.Α.). 2. α. Η Ε.Α.Σ. παρακρατείται μηνιαία από τις συντάξεις που καταβάλλονται από το Δημόσιο ως εξής: α) Για συντάξεις από 1.400,01 € έως 1.700,00 €, ποσοστό 3%. β) Για συντάξεις από 1.700,01 € έως 2.000,00 €, ποσοστό 4%. γ) Για συντάξεις από 2.000,01 € έως 2.300,00 €, ποσοστό 5%. δ) Για συντάξεις από 2.300,01 € έως 2.600,00 €, ποσοστό 6%. ε) Για συντάξεις από 2.600,01 € έως 2.900,00 €, ποσοστό 7%. στ) Για συντάξεις από 2.900,01 € έως 3.200,00 €, ποσοστό 8%. ζ) Για συντάξεις από 3.200,01 € έως 3.500,00 €, ποσοστό 9%. η) Για συντάξεις από 3.500,01 € και άνω, ποσοστό 10%. β. (...). 3. α. Για την πρώτη κατηγορία το ποσό της σύνταξης μετά την παρακράτηση της εισφοράς δεν μπορεί να υπολείπεται των χιλίων τετρακοσίων ευρώ (1.400 €). β. (...). 5. Τα ποσά που παρακρατούνται με ευθύνη του Δημοσίου αποδίδονται στον Λογαριασμό του ΑΚΑΓΕ το αργότερο μέχρι το τέλος του επομένου, από την παρακράτηση, μήνα. 6. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού έχουν ανάλογη εφαρμογή και για τις χορηγίες και τα βοηθήματα που καταβάλλει το Δημόσιο». Εξάλλου, με τον ν. 3986/2011 «Επείγοντα Μέτρα Εφαρμογής Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2012-2015» (Α' 152) ορίστηκε στο άρθρο 44 παράγραφος 10 ότι «Από 1.8.2011, τα ποσοστά των περιπτώσεων (β) έως και (η) της παραγράφου 2 του άρθρου 38 του ν. 3863/2010 (Α' 115), καθώς και του άρθρου 11 του ν. 3865/2010 (Α' 120) αναπροσαρμόζονται σε 6%, 7%, 9%, 10%, 12%, 13% και 14% αντίστοιχα». Οι ανωτέρω διατάξεις της παραγράφου 10 του άρθρου 44 του νόμου 3986/2011 επαναλήφθηκαν για τα ποσοστά του άρθρου 11 του νόμου 3865/2010 με την παράγραφο 13 του άρθρου 2 του ν. 4002/2011 (Α' 180).

6 Με τις 244/2017 και 504/2021 αποφάσεις της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου κρίθηκε ότι οι διατάξεις των άρθρων 38 του ν. 3863/2010 και 11 του ν. 3865/2010, κατά το μέρος που θεσπίζουν την παρακράτηση εισφοράς αλληλεγγύης σε βάρος των συνταξιούχων του Δημοσίου, όπως και οι ρυθμίσεις των άρθρων 44 παρ. 10 του ν. 3986/2011 και 2 παρ. 13 του ν. 4002/2011, με τις οποίες αυξήθηκε το ύψος της επίμαχης εισφοράς για τους συνταξιούχους του Δημοσίου, είναι αντίθετες προς τις ρυθμίσεις των άρθρων 4 παρ. 1 και 5, 5 παρ. 1, 22 παρ. 5 και 25 παρ. 1 και 4 του Συντάγματος και τις από αυτά απορρέουσες αρχές. Περαιτέρω, με την 244/2017 απόφαση, η οποία δημοσιεύθηκε στις 8.2.2017, το Δικαστήριο όρισε ότι οι συνέπειες της αντισυνταγματικότητας των επίμαχων διατάξεων θα επέλθουν μετά τη δημοσίευσή της και ότι η διαγνωσθείσα

αντισυνταγματικότητα θα έχει αναδρομικό χαρακτήρα μόνο για τους ενάγοντες στη δίκη επί της οποίας εκδόθηκε και για όσους άλλους είχαν ασκήσει ένδικα μέσα ή βοηθήματα μέχρι τον χρόνο δημοσίευσης αυτής. Εξάλλου, με την 504/2021 απόφαση κρίθηκε ότι οι ίδιες διατάξεις αντίκεινται στις παραπάνω ρυθμίσεις του Συντάγματος και μετά την ένταξή τους στο ενιαίο συνταξιοδοτικό σύστημα του ν. 4387/2016, για το χρονικό διάστημα έως 31.12.2018. Τέλος, με την 1477/2021 απόφαση της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου κρίθηκε ότι η παρακράτηση της εισφοράς αλληλεγγύης συνταξιούχων κατά το χρονικό διάστημα από 1.1.2019 και εφεξής δεν αντίκειται προς το Σύνταγμα ή άλλους υπερνομοθετικής ισχύος κανόνες, λόγω της μεταβολής του προορισμού της εισφοράς αυτής (βλ. σκέψεις 70-76, αλλά και μειοψηφία στις σκέψεις 77-78).

7. Στον Κώδικα Δημοσίου Λογιστικού (ν. 2362/1995, Α' 247) ορίζεται στο άρθρο 90 παρ. 5 (βλ. και ομοίου περιεχομένου διάταξη του άρθρου 140 παρ. 5 του ν. 4270/2014) ότι «5. Ο χρόνος παραγραφής των απαιτήσεων των συνταξιούχων εν γένει και βοηθηματούχων του Δημοσίου, (...) από καθυστερούμενες συντάξεις, επιδόματα και βοηθήματα είναι δύο ετών, έστω και αν έχουν ενταλθεί εσφαλμένα (...)», στο άρθρο 91 (βλ. και ομοίου περιεχομένου διάταξη του άρθρου 141 του ν. 4270/2014) ότι «Επιφυλασσομένης κάθε άλλης ειδικής διατάξεως του παρόντος η παραγραφή οποιασδήποτε απαιτήσεως κατά του Δημοσίου αρχίζει από το τέλος του οικονομικού έτους μέσα στο οποίο γεννήθηκε και ήταν δυνατή η δικαστική επιδίωξη αυτής. (...)» και στο άρθρο 93 (βλ. και ομοίου περιεχομένου διάταξη του άρθρου 143 του ν. 4270/2014) ότι «Με την επιφύλαξη ειδικών διατάξεων, παραγραφή των χρηματικών απαιτήσεων κατά του Δημοσίου διακόπτεται μόνο: α) Με την υποβολή της υποθέσεως στο δικαστήριο ή σε διαιτητές, οπότε η παραγραφή αρχίζει εκ νέου από την τελευταία διαδικαστική πράξη των διαδικών, του δικαστηρίου ή των διαιτητών. β) (...)». Περαιτέρω, στο άρθρο 135 του ν. 4700/2020 «Ενιαίο Κείμενο Δικονομίας για το Ελεγκτικό Συνέδριο (...) και άλλες διατάξεις» (Α' 127) ορίζεται ότι «1. Η εκκρεμοδικία αρχίζει με την κατάθεση της αγωγής και λήγει με τη δημοσίευση της οριστικής απόφασης ή την κατάργηση της δίκης. 2. Τα κατά το ουσιαστικό δίκαιο έννομα αποτελέσματα της άσκησης της αγωγής επέρχονται ως προς τον εναγόμενο από την επίδοσή της σε αυτόν από τον ενάγοντα (...)».

8. Στο άρθρο 63 παρ. 1 του (ισχύοντος, κατά τον χρόνο έκδοσης της προσβληθείσας με την με αριθμ. πρωτ. Γ.Λ.Κ. 123993/5.9.2011 ένστασης του ενάγοντος πράξης της 46ης Διεύθυνσης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους), Οργανισμού του Ελεγκτικού Συνεδρίου (π.δ. 774/1980, Α' 189), στο οποίο κωδικοποιήθηκαν οι διατάξεις του άρθρου 5 παρ. 1 του ν. 4448 της 24/29.12.1964 «Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως της κειμένης Συνταξιοδοτικής Νομοθεσίας» (Α' 253) ορίζεται ότι «Κατά των πράξεων ή παραλείψεων του

Υπουργού των Οικονομικών εν τη ασκήσει της αρμοδιότητός του προς εκτέλεσιν των πράξεων ή αποφάσεων κανονισμού συντάξεως εις βάρος του Δημοσίου ή την πληρωμήν των συντάξεων εν γένει, συμπεριλαμβανομένων και των αφορωσών καταλογισμόν αχρεωστήτως ληφθείσης συντάξεως, δύναται ν' ασκηθή ένστασις ενώπιον του Ελεγκτικού Συνεδρίου εντός προθεσμίας ενός έτους, αφ' ης ο ενιστάμενος έλαβε γνώσιν της προσβαλλομένης πράξεως (...) Η ένστασις κρίνεται παρά του κατά το άρθρον 7 παρ. 5 του παρόντος αρμοδίου Κλιμακίου του Ελεγκτικού Συνεδρίου, εφαρμοζομένων περαιτέρω των διατάξεων των άρθρων 28-31 (...) αυτού» [βλ. και άρθρα 67 παρ. 4 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων, π.δ 169/2007, Α' 210, στο οποίο κωδικοποιήθηκαν οι διατάξεις του άρθρου 5 παρ. 1 του ν. 4448/1964 και του άρθρου 63 παρ. 1 του π.δ. 774/1980, 90 του Κώδικα Νόμων για το Ελεγκτικό Συνέδριο, κυρωθέντος με το άρθρο πρώτο του ν. 4129/2013, Α' 52, 2 παρ. 1 και 138 του π.δ. 1225/1981, Α' 304]. Περαιτέρω, το β.δ. 598/1965 «Περί εκτελέσεως του άρθρου 5 του ν. 4448/1964 κ.λπ.» (Α' 130), που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση της παραγράφου 4 του άρθρου 5 του ν. 4448/1964, ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο και αφορούσε τις ενστάσεις που ασκούνταν ενώπιον του Α' Κλιμακίου, ορίζει στο άρθρο 5 ότι «1. (...) 2. Ο Εισηγητής Πάρεδρος καταρτίζει την πράξιν, εφαρμοζομένης κατά τα λοιπά της υπό των περί Ελεγκτικού Συνεδρίου διατάξεων διαγραφομένης διαδικασίας. 3. Αι κατά τ' ανωτέρω εκδιδόμεναι πράξεις του Συνεδρίου αποστέλλονται εν αντιγράφω επιμελείας της Γραμματείας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, εις το Γενικόν Λογιστήριον του Κράτους προς εκτέλεσιν και κοινοποίησιν εις τον ενδιαφερόμενον».

9. Οι αξιώσεις που απορρέουν από την αντισυνταγματική επιβολή σε βάρος των συνταξιούχων του Δημοσίου της εισφοράς αλληλεγγύης, με τις διατάξεις των άρθρων 38 του ν. 3863/2010 και 11 του ν. 3865/2010, όπως ισχύουν, δεν συνάπτονται με το παράνομο του κανονισμού της σύνταξης, αλλά με την εκκαθάριση αυτής και ως εκ τούτου, σύμφωνα με τα κριθέντα με την 1975/2021 απόφαση της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, υπόκεινται σε διετή παραγραφή (άρθρα 90 παρ. 5 του ν.2362/1995 και 140 παρ. 5 του ν.4270/2014), η οποία συμπληρώνεται, αν δεν μεσολαβήσει διακοπτικό της παραγραφής γεγονός (άρθρα 93 του ν.2362/1995 και 143 του ν.4270/2014), με την παρέλευση δύο ετών από τη λήξη του έτους (31η Δεκεμβρίου), εντός του οποίου γεννήθηκε η αξίωση (άρθρα 91 του ν.2362/1995 και 141 του ν. 4270/2014). Τούτο δε, ακόμη και εάν οι επίδικες απαιτήσεις επικουρικώς ερείδονται στις διατάξεις περί αδικαιολόγητου πλουτισμού (904 ΑΚ) (πρβλ ΕλΣυν Έκτο Τμ. 509/2025 σκ. 14, 916/2024, σκ. 14). Η παραγραφή διακόπτεται, μεταξύ άλλων, με την υποβολή της υπόθεσης στο δικαστήριο, οπότε αρχίζει εκ νέου από την τελευταία διαδικαστική πράξη του Δικαστηρίου ή των διαδίκων (άρθρα 93 του ν. 2362/1995 και 143 του ν. 4270/2014). Όπως δε συνάγεται από το πλέγμα των διατάξεων που παρατέθηκαν στην προηγούμενη σκέψη, ως υποβολή της υπόθεσης στο δικαστήριο, νοείται και η

άσκηση ένστασης ενώπιον του Α' Κλιμακίου του Ελεγκτικού Συνεδρίου, κατ' άρθρο 63 του π.δ. 774/1989, η οποία συνιστούσε πρόσβαση σε δικαστήριο που είχε την εξουσία να εξετάσει αυτήν ως προς τη νομική και ουσιαστική της βασιμότητα και να καταλήξει σε δεσμευτική πράξη που τέμνει τη διαφορά και είναι υποχρεωτική για τη Διοίκηση (ΕλΣυν Ολ. 566/2024, 1795/2018, 1114/2007). Δοθέντος δε ότι με την έκδοση της πράξης του Κλιμακίου ολοκληρώνεται η αρμοδιότητά του και δεν ακολουθεί άλλη διαδικαστική πράξη του Δικαστηρίου, (άρθρο 5 παρ. 3 του β.δ. 598/1965), η διακοπείσα -με την άσκηση της ένστασης - παραγραφή αρχίζει εκ νέου από την επομένη της έκδοσης της πράξης αυτής (βλ. και τα Πρακτικά της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου της 7ης Γεν. Συν. της 22ας.2.2023, σκέψη 10, ΕλΣυν Έκτο Τμ. 1712/2024, σκ. 9, Έκτο Τμ. σε συμβ. 1698, 756/2023, πρβλ ΕλΣυν Έκτο Τμ. 100, 276, 277/2023).

10. Στην υπό κρίση υπόθεση, οι αξιώσεις του ενάγοντος, που απορρέουν από την παρακράτηση στη σύνταξή του της εισφοράς αλληλεγγύης συνταξιούχων, βάσει των άρθρων 38 του ν. 3863/2010 και 11 του ν. 3865/2010, όπως τροποποιήθηκαν με τις διατάξεις των άρθρων 44 παρ. 10 του ν. 3986/2011 και 2 παρ. 13 του ν. 4002/2011, για το χρονικό διάστημα από την 1η.9.2010 έως 31.12.2019, ήτοι για διάστημα στο οποίο περιλαμβάνεται χρονικό διάστημα πριν από τη δημοσίευση (στις 8.2.2017) της 244/2017 απόφασης της Ολομέλειας του Δικαστηρίου, ασκούνται νομίμως, σύμφωνα με όσα έγιναν δεκτά στις προηγούμενες σκέψεις για το χρονικό διάστημα από 1.9.2010 έως 31.12.2018, δοθέντος ότι, αφενός, όπως προβάλλει ο ενάγων και προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, κατά την προαναφερθείσα ημερομηνία (8.2.2017), ο τελευταίος είχε ήδη ασκήσει την με αριθμ. πρωτ. Γ.Λ.Κ. ██████████.2011 ένστασή του ενώπιον του Α' Κλιμακίου του Ελεγκτικού Συνεδρίου, με την οποία αιτούνταν την ακύρωση της σχετικής πράξης παρακράτησης από τη σύνταξή του της εισφοράς αλληλεγγύης συνταξιούχων και αφετέρου, μετά την 1.1.2019 η εν λόγω παρακράτηση είναι νόμιμη. Εξάλλου, επί της προαναφερόμενης ένστασης του ενάγοντος εκδόθηκε η ██████████/2017 πράξη του Α' Κλιμακίου του Δικαστηρίου, ληφθείσα κατά την ██████████.2017 συνεδριάσή του, με την οποία η ένσταση αυτή έγινε δεκτή και ακυρώθηκε η προσβαλλόμενη πράξη. Ωστόσο, σύμφωνα με όσα έγιναν προηγουμένως δεκτά, οι αξιώσεις του ενάγοντος που αφορούν το χρονικό διάστημα από 1.9.2010 έως 31.12.2016, ως εκ του χρόνου υποβολής της υπόθεσης στο Δικαστήριο, με την άσκηση της προαναφερθείσας ένστασής του ενώπιον του Α' Κλιμακίου, του χρόνου έκδοσης (25.9.2017) της ██████████/2017 πράξης αυτού και, εν συνεχεία, του χρόνου επίδοσης (31.12.2019) της ένδικης αγωγής σε έκαστο των εναγομένων (βλ. τις ██████████/31.12.2019 και ██████████/31.12.2019 εκθέσεις επίδοσης του δικαστικού επιμελητή στο Εφετείο Αθηνών ██████████), έχουν υποπέσει στη διετή παραγραφή που προβλέπεται στις διατάξεις του άρθρου 90 παρ. 5 του ν.2362/1995 (βλ. και ομοίου περιεχομένου διατάξεις της παρ. 5 του άρθρου 140

του ν. 4270/2014). Τούτο διότι, η παραγραφή των αξιώσεων του αυτών διεκόπη, κατ' άρθρο 93 περ. α' του ν. 2362/1995, σε ότι αφορά το έτος 2010, με την υποβολή της υπόθεσης στο Δικαστήριο, δηλαδή με την άσκηση της ένστασης ενώπιον του Α' Κλιμακίου του Ελεγκτικού Συνεδρίου, ανεστάλη η έναρξή της για τα λοιπά έτη έως το 2016 μέχρι την έκδοση της [REDACTED]/25.9.2017 πράξης του Α' Κλιμακίου, και εκκίνησε για το σύνολο των απαιτήσεων αυτών από την επομένη της έκδοσης της προαναφερθείσας πράξης του Κλιμακίου, ήτοι από την 26.9.2017, συμπληρούμενη στις 26.9.2019, ήτοι πριν από την επίδοση της ένδικης αγωγής στα εναγόμενα στις 31.12.2019 (ΕλΣυν Έκτο Τμ. 1712/2024, Έκτο Τμ. σε συμβ. 1698, 756/2023, πρβλ ΕλΣυν Έκτο Τμ. 100, 276, 277). Ο ενάγων, με την ένδικη αγωγή προβάλλει ότι απέστειλε στο ΓΛΚ με συστημένη επιστολή την από 5.3.2018 αίτησή του για διακοπή της παραγραφής. Η αίτηση αυτή, η οποία υποβλήθηκε μετά την έκδοση της πράξης του Α' Κλιμακίου, δεν διακόπτει εκ νέου την παραγραφή των επίδικων αξιώσεων για το προαναφερόμενο χρονικό διάστημα. Εξάλλου προσκομίζεται από τον ενάγοντα και η από 14.3.2018 αίτηση αυτού προς το ΓΛΚ με θέμα «εκτέλεση πράξης του Α' Κλιμακίου του ΕΣ για εισφορά αλληλεγγύης», στην οποία αναφέρεται ότι με την [REDACTED]/2017 πράξη του Α' Κλιμακίου έγινε δεκτή η προαναφερόμενη ένσταση του ενάγοντος, ζητείται δε μεταξύ άλλων η επιστροφή του μέχρι τώρα αχρεωστήτως καταβληθέντος ποσού. Από τα ανωτέρω καταδεικνύεται ότι ο ενάγων έχοντας λάβει πλήρη γνώση της προαναφερόμενης πράξης του Κλιμακίου, πριν από την πάροδο διετίας από την έκδοσή της, ουδόλως στερήθηκε του δικαιώματός του να ασκήσει, εντός της νόμιμης προθεσμίας παραγραφής, τα προβλεπόμενα ένδικα βοηθήματα.

11. Κατόπιν αυτών, απομένουν οι αξιώσεις του ενάγοντος για το χρονικό διάστημα από 1.1.2017 έως 31.12.2018 οι οποίες, ενόψει του χρόνου άσκησης της αγωγής, δεν έχουν παραγραφεί. Το Δικαστήριο προβαίνει στον υπολογισμό των ανωτέρω αξιώσεων, λαμβάνοντας υπόψη, μεταξύ άλλων, τα προσκομιζόμενα εκκαθαριστικά σημειώματα συντάξεων για το χρονικό αυτό διάστημα. Με βάση τον υπολογισμό αυτόν προκύπτει ότι από τις μηνιαίες συντάξιμες αποδοχές του ενάγοντος παρακρατήθηκε ως εισφορά αλληλεγγύης συνταξιούχων σύμφωνα με τις ανίσχυρες κατά τα ανωτέρω διατάξεις, το συνολικό ποσό των 6.445,68 ευρώ (268,57 ευρώ X 24 μήνες). Τέλος, όσον αφορά την ηθική βλάβη, το αίτημα της αγωγής είναι απορριπτέο ως προδήλως αβάσιμο, διότι δεν αποδεικνύεται ότι ο ανωτέρω υπέστη προσβολή της προσωπικότητάς του (άρθρο 932 Α.Κ.) από την παράνομη παρακράτηση στη σύνταξή του της Εισφοράς Αλληλεγγύης Συνταξιούχων.

12. Ακολούθως, η ένδικη αγωγή πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή, να υποχρεωθούν τα εναγόμενα να καταβάλουν αλληλεγγύως και εις ολόκληρον στον ενάγοντα το ποσό των 6.000,00 ευρώ, και να αναγνωρισθεί ότι τα εναγόμενα

οφείλουν να του καταβάλλουν αλληλεγγύως και εις ολόκληρον περαιτέρω ποσό 445,68 ευρώ και μάλιστα νομιμοτόκως από την επίδοση της αγωγής σε αυτά στις 31.12.2019, καθόσον μόνο η επίδοση της αγωγής επιφέρει τοκογονία (ΕλΣυν Ολ.7421/2015).

13. Κατ' εκτίμηση των περιστάσεων τα εναγόμενα πρέπει να απαλλαγούν από τη δικαστική δαπάνη του ενάγοντος (άρθρο 314 παρ. 3 εδ. β' του ν. 4700/2020).

Για τους λόγους αυτούς

Δέχεται εν μέρει την αγωγή.

Υποχρεώνει τα εναγόμενα να καταβάλλουν αλληλεγγύως και εις ολόκληρον στον ενάγοντα το ποσό των 6.000,00 ευρώ, νομιμοτόκως από την επίδοση της αγωγής σε αυτά.

Αναγνωρίζει ότι τα εναγόμενα οφείλουν να καταβάλλουν αλληλεγγύως και εις ολόκληρον στον ενάγοντα περαιτέρω ποσό ύψους 445,68 ευρώ νομιμοτόκως από την επίδοση της αγωγής σε αυτά.

Απαλλάσσει τα εναγόμενα από τη δικαστική δαπάνη του ανωτέρω.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε με τηλεδιάσκεψη στις [REDACTED]

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΜΑΡΙΑ ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ

Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ ΠΑΡΕΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΠΕΠΠΑ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΑ ΑΝΔΡΙΚΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση, στο ακροατήριο του Δικαστηρίου, στις [REDACTED].

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΑΝΔΡΕΟΠΟΥΛΟΥ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΑ ΑΝΔΡΙΚΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ